

**UCHWAŁA NR XIV/123/2025
RADY MIEJSKIEJ W BARCINIE**

z dnia 17 czerwca 2025 r.

w sprawie nadania nazwy parkowi w Piechcinie

Na podstawie art. 18 ust. 1 w związku z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1465, 1572, 1907 i 1940) uchwala się, co następuje:

§ 1. 1. Parkowi w Piechcinie, położonemu przy ul. 11 Listopada na działce nr 16/31, obręb ewidencyjny Piechcin, nadaje się nazwę "Park 100-lecia im. Henryka Hałasa".

2. Położenie parku, o którym mowa w ust. 1, określa załącznik do uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Barcina.

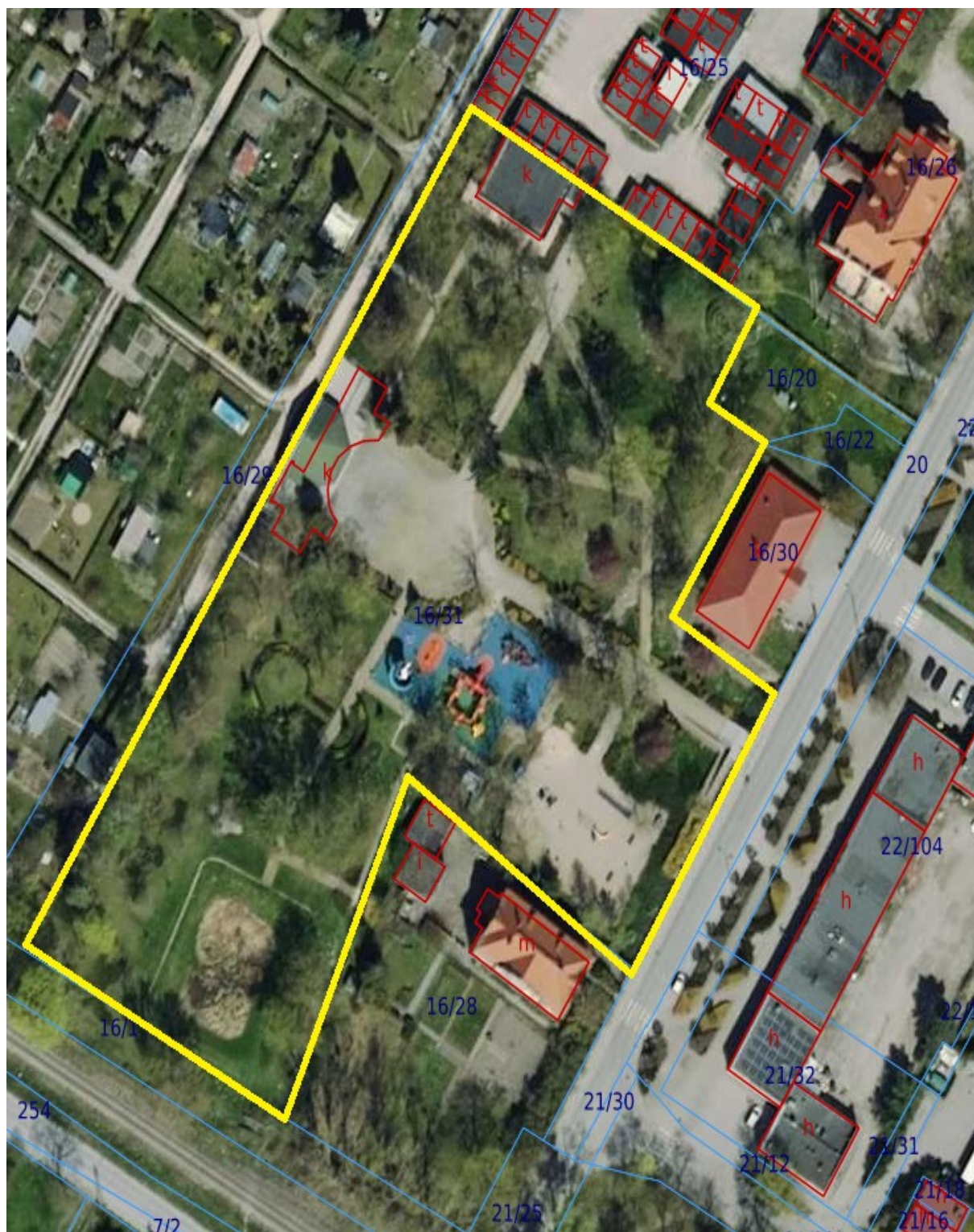
§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca
Rady Miejskiej

Agnieszka Sulecka

Załącznik do uchwały Nr XIV/123/2025
Rady Miejskiej w Barcinie
z dnia 17 czerwca 2025 r.

Uzasadnienie

W dniu 9 czerwca 2025 r. Uniwersytet Trzeciego Wieku w Barcinie wystąpił do organów gminy z wnioskiem, by Parkowi 100-lecia w Piechcinie nadać imię Henryka Hałas. Powyższy wniosek poparło 276 osób.

Pan Henryk Hałas urodził się 16 lutego 1922 r. w Piechcinie. W 1937 r. zaczął pracować jako uczeń w laboratorium. Podczas okupacji był pracownikiem fizycznym. Po II wojnie światowej uzyskał świadectwo dojrzałości. W 1954 r. uzyskał dyplom inżyniera ceramika na Wydziale Ceramicznym Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie. Od 1957 r. do śmierci był naczelnym dyrektorem Kombinatu Cementowo-Wapienniczego „Kujawy” w Bielawach (z przerwą w latach 1955-1956, gdy był dyrektorem Centralnego Zarządu Przemysłu Wapienniczego i Gipsowego w Krakowie). Podejmował starania związane z uzyskaniem praw miejskich dla Piechciny. W latach 1961 - 1980 poseł na Sejm PRL III, IV, V, VI i VII kadencji. Zginął tragicznie 31 stycznia 1980 r. w wypadku samochodowym pod Gąbinem. Został pochowany na cmentarzu w Pakości. Otrzymał najwyższe odznaczenia państwowe: Ordery Sztandaru Pracy I i II klasy, Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski, Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski, Złoty Krzyż Zasługi, Srebrny Krzyż Zasługi, Medale 10-lecia i 30-lecia Polski Ludowej czy Odznakę 1000-lecia Państwa Polskiego.

Całe swoje życie poświęcił zakładom wapienniczym przyczyniając się do ich rozwoju. Znaczący dla zakładów wapienniczych w Piechcinie i Wapienniu okazał się 1956 rok (wprowadzenie pełnej mechanizacji przy urabianiu skały w kamieniołomach, wyposażenie zakładu w piece obrotowe do produkcji wapna hydratyzowanego i nawozowego). W lipcu 1959 roku został oddany do eksploatacji zmodernizowany kamieniołom w Wapienniu. Następnie powstała Kopalnia Bielawy oraz Cementownia „Kujawy”. Efektem jego starań, na podstawie decyzji ministerstwa, dnia 2 października 1969 roku został utworzony Kombinat Cementowo-Wapienniczy „Kujawy” w Bielawach. Sześć lat później uruchomił oddział produkcji wapna „Bielawy II” z dwoma piecami typu „Maerz”.

Jako dyrektor i poseł przyczynił się do poprawy bytu pracowników, miejscowej i okolicznej ludności. Powstały dwa duże osiedla pracownicze, dwa prężnie działające ośrodki zdrowia, ogrody działkowe o powierzchni 30 ha. Stworzył warunki do korzystania z kolonii i rodzinnych wczasów w: Przyjezierzu, Więcborku, Głuchołazach, Wiktorowie, Jastrzębiej Górze czy Jastarni. Zainicjował koncerty barbórkowe i zabawy karnawałowe w Bielawach. Sprawy pracownicze oraz rodzinne – tak wspominają go osoby żyjące, rozstrzygał „od ręki” (udzielał pożyczek i kredytów niskoprocentowych, a potem je umarzał i nie szczędził pomocy finansowej z własnego portfela). Doprowadził do budowy szkół podstawowych i przyzakładowej szkoły zawodowej z internatem w Piechcinie. Ponad wszystko „kochał” Piechcin. Przed laty w Piechcinie mieściła się siedziba Rady Narodowej. Był dyrektorem i posełem Cementowni „Kujawy”, pan Henryk Hałas, był także pomysłodawcą i inicjatorem powstania Parku 100-lecia w Piechcinie, który był jego „trzecim dzieckiem” i oczkiem w głowie. Piechcin traktował w specjalny sposób, a piechcinianie mieli u niego specjalne poważanie.